

عنوان مقاله:

تحقیق درباره مصطلح رجالی «قرب الامر»

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم قرآن و حدیث، دوره 52، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

اعظم صادقی نیا - دانشجوی دکتری دانشگاه فردوسی مشهد

مهدی جلالی - استاد دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

دانش جرح و تعدیل از وظایف علم رجال الحدیث و جزء مهم ترین مباحث آن به شمار می رود. از جمله مباحث این علم، شناخت الفاظ جرح و تعدیل در کتاب های رجالی است. معنا و دلالت بسیاری از الفاظ و اصطلاحات جرح و تعدیل روشن است، اما واژگان و اصطلاحاتی نیز وجود دارند که حدیث شناسان بر سر معنا و دلالت آن ها به توافق نرسیده اند. از جمله این اصطلاحات «قرب الامر» است. قرب الامر در منابع رجالی شیعه در موارد قابل توجهی به کار رفته است. علما و پژوهشگران حدیثی در گذشته و حال، در تعریف قرب الامر چند معنا را نظیر قرب به مذهب و اعتقاد، قرب به حدیث و روایت و قرب به وثاقت و عدالت محتمل دانسته اند. به همان نسبت، آنان در دلالت این واژه بر جرح و تعدیل نیز دچار اختلاف شده اند. در این نوشتار به دلایلی، معنای قرب به وثاقت و عدالت برگزیده و نشان داده شده است که قرب الامر اصطلاحی در میان اصطلاحات جرح و تعدیل است که حالتی بینابین دارد و در کاربرد نزد رجالیان شیعه در معنایی نزدیک به وثاقت به کار رفته است.

کلمات کلیدی:

رجال، الفاظ جرح و تعدیل، راوی شناسی، قرب الامر، توثیق، جرح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1379973>

